

Publicerad 2007-09-23 22:59 av Lapptanten

Men så svara då!

Jag vet inte vad jag vill säga inatt
jag känner mig ganska tom
ibland hinner verkligheten liksom ifatt
och torkar saliven från min gom
Jag vill ha så mycket känner jag
men jag är egentligen rätt liten och vek
jag vill omfamna varje litet andetag
och känna att livet är en lek
Men attans och pesten, förbannade skit
jag känner mig mörbultad, blå och öm
som om jag inte kommer längre än hit
och allt annat är en avlägsen dröm
Jag tänker och undrar och vet inte alls
hur alla frågor ska få sina svar
jag vill gråta och slå dig och skrika; Vafalls?!
men i mörkret finns bara frågorna kvar
Har du märkt att allt inte är helt lätt?
Undrar du hur det ska gå?
Känns inte allting längre helt rätt?
Vart lämnar det oss två då?
Skyddsbarriärer bygger jag i hast
de har ju knappt rämnat ännu
skynda dig, plocka fram din största kvast
och sopa undan min rädsla nu!
Aj, det här är inte bra min vän
jag vill återvända till lyckans land
jag vill lämna alla mörka tankar därhän
och fortsätta vandra hand i hand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lapptanten med Poeter.se id #14001 innehar upphovsrätten